

Veel gestelde vragen.

- Hoe bouw ik mijn schilderijen op
- Transparant schilderen.
- Geprepareerde panelen
- Linnenspanraampjes
- De oplossing
- Formaat
- Schilderijen inlijsten
- Wat is/zijn....

Transparant medium of anders gezegd glacé medium

Een schilderij wordt eerst als grondschildering geschilderd.

Beeldcompositie en kleurcompositie (twee verschillende zaken) worden in orde gebracht.

De meeste kunstschilders zijn hier klaar met hun schilderij.

Ik vind dit 'arm'.

Daarna wordt er weer opnieuw begonnen met schilderen en worden steeds meer details geschilderd.

Daarna worden de glacés aangebracht.

Laag over laag.

Transparant zodat je de onderlaag blijft zien.

Ik gebruik hiervoor transparante verf en als de verf niet transparant is of niet transparant genoeg dan wordt de verf verdund met glacé medium.

Een eigenlijk wel moeilijke techniek die veel kunstenaars niet beheersen.

Een techniek zoals Rembrandt en veel oude meester dat deden. Ik heb het geleerd op de kunstacademie. Inmiddels is het een specialisme geworden.

Maar het gaat uiteindelijk om het eindresultaat. Dat moet perfect zijn.

Dit houdt ook vaak in dat je op verschillende plekken in het schilderij, de boven laag, (ik schilder behoorlijk pasteus) weg snijdt. Daarna en tijdens dit proces worden steeds diepere kleur glacés aangebracht.

Uiteindelijk ontstaat een erg levendige kleurdiepte in het schilderij.

In een éénlaags schilderij is deze kleur diepte niet aanwezig. De tinten ogen vlak.

Schilderijen op deze, wel tijdrovende, manier opgebouwd, worden ook niet meer aangelicht door lampen.

Het bestaande dag -en kunstlicht speelt als het ware over het schilderij en geeft diepe en warme kleurcontrasten.

Het schilderij leeft. Steeds weer op een andere manier. Afhankelijk hoe het licht valt.

Geprepareerd paneel

Op elke ondergrond, waarop geschilderd wordt moet een hechtlaag worden aangebracht.

Of dat nu linnen is of gewoon de muur. Ik schilder op paneel. Ook een paneel met voor bewerkt worden. Meestal in het wit, maar je kunt ook direct al een kleur toevoegen. Bij voorbeeld geel als je in Toscane schildert en oranje voor de Wadden eilanden en grijs voor een stads gezicht.

Altijd moet er een voorbewerking op komen.

Ik zet altijd twee lagen op.

Gezien het bovenstaande punt, is linnen een niet erg veilige ondergrond. Je snijdt er zo door heen.

Een ander groot voordeel is dat als je op ruw paneel schildert, en dat doe ik, je glacé nog mooier worden om dat de glacés in maar ook op de ruwe delen komen. Geheel onafhankelijk van elkaar.

Linnenspanraampjes?

Dat zijn geen linnen spanramen maar van katoen.

Vaak staat er op de sticker "schilderslinnen van 100% katoen".

Katoen is slecht om op te werken. Het is wel erg goedkoop.

Daarbij komt dat katoen later weer aangespannen moet worden. Waardoor de hoeken deformereren en de verf gaat scheuren. Dus het schilderij beschadigt.

Nog erger is het dat zowel (goedkoop) linnen en katoen van achteren vocht aantrekken en dan laat de verf weer los na jaren. Dat kan de bedoeling niet zijn.

Maar ook hier is een oplossing voor.

Namelijk kwaliteit spanramen met zuiver linnen, die aan twee zijden wordt bewerkt, laten maken. Dat is erg duur. Een span raam van bv 120x70 cm kost al snel tussen de 200 en 300 euro. Deze ramen worden ook niet met nietjes vast gezet. Als er spanning op deze ramen komt scheurt het op de nietjes uit. En de nietjes gaan roesten. De echte kwaliteitsramen staan tegenwoordig op aluminium.

Achteraf pas het eindformaat bepalen

Waarom laten maken vraagt u zich wellicht af.

Daar is één duidelijke reden voor.

Niet het formaat van het spanraam of paneel bepaalt het formaat van een schilderij maar het onderwerp.

Als u de serie van de EO Van Rembrandt in 2011 heeft gevolgd heeft u ook kunnen zien hoe dat vroeger in z'n werk ging.

Achteraf werd het spanraam gemaakt en niet vooraf.

Nu hebben we gelukkig moderne materialen.

Schilderij inlijsten

Een kwaliteit schilderij, kijk maar in de musea, wordt altijd in gelijst.

Zo niet, dan moet er om het hoekje worden geschilderd, op de zijkant.

Eigenlijk is dat een merkwaardige werkwijze. Perspectief klopt in eens niet meer enz.

Het schilderwerk op de zijde van linnenspanramen is vaak op het laatste moment geschilderd.

Waardoor ook nog eens kleurverschillen ontstaan. De kijk hoek is anders, enz.

Maar omdat ik op paneel schilder moet er altijd worden in gelijst.

Als een opdrachtgever perse wil dat er op een kwalitatief linnen spanraam geschilderd moet worden dan doen wij dat natuurlijk. We willen dan wel een aanbetaling voor het maken van het raam.

Wat is....

Frottis = drogekwast techniek / half droge verf aanbrengen die alleen op de toppen van de opgedroogde verf blijft zitten.

Zoals Rembrandt (1606-1669) in zijn late jaren en Ruijsdael

Gerard Douw een van Rembrandt eerst leerlingen

Helmantel

Sfumato = wazig maken doormiddel van glacés

Zoals Leonardo Davinci (1452-1519), Mona Lisa

Clair obscur = groot contrast tussen licht en donker. Vaak is de lichtbron niet aanwijsbaar.

Rembrandt en Caravaggio (1571-1610) waren meester in dit werk. Rembrandt verzachte in zijn laatste periode de lijnen met een frottis techniek.

Rembrandt de meester van het licht

Caravaggio de meester van de schaduw

Van af Leonardo tot Rembrandt twee eeuwen met weinig veranderingen.

Impressionisme

Van af 1850 fotografie zelf 2 x

Het **impressionisme** is een 19e-eeuwse stroming in de moderne beeldende kunst. De stroming vond haar oorsprong in Frankrijk. Het was een vernieuwingsbeweging, niet alleen als revolterende stroming tegenover het toen algemeen aanvaarde en officieel erkende academisch *classicisme*, maar ook als totaal nieuwe stijltechnische conceptie.

De bedoeling bij de jongeren was het onmiddellijke beeld weer te geven van het waargenomene, zoals het zich op dat moment toonde. Er was dus geen sprake meer van de fijn afgelijnde tekening

van de voorwerpen. Zelfs bij de onderwerpkeuze richtte men zich op de directe omgeving, ver weg van elke allegorie of enig nationalistisch triomfalisme.

Deze kenmerken zijn echter niet alleen vanuit reactionele redenen tot stand gekomen. De impressionisten sloten wat betreft stijl goed aan bij de technologische ontwikkelingen uit die tijd. **De fotografie** bedreigde immers het voortbestaan van de kunstenaar. De impressionisten zagen dit gevaar, maar omarmden deze nieuwe techniek, en maakten gebruik van de mogelijkheden die dit nieuwe medium hen gaf. Zo zijn de vluchtige weergave van objecten en mensen in hun schilderijen vergelijkbaar met die van een foto toestel. Er zijn duidelijke parallellen te trekken tussen foto's uit die tijd en het werk van **Monet**: beide vertonen ze dezelfde schimmige mensfiguren in beweging. Ook de kadrering veranderde. Afsnijding, of zelfs volledig lege plekken in de compositie (bijvoorbeeld bij **Degas**), zijn eveneens te herleiden naar de kennis van de fotografie.

Voor de kleurenverdeling, of de menging ervan, werd totaal anders aangepakt. De elementaire kleuren werden in los naast elkaar geplaatste toetsen op doek gebracht, zodat ze op afstand de gewenste kleurvariaties vormden en aldus subtielere nuancering toelieten.

Belangrijk was hierbij niet meer de stoffelijke precisie van de vormen in de natuur, dan wel de kleurrijke oplossing die zon, licht en lucht als indruk weergeven.

Door de uitvinding van de **verftube door Geoffrey Rand in 1836** kregen schilders de kans om direct buiten te werken.

Monet, v Gogh, Cézanne, Renoir,

Monet

Impression, soleil levant (*Impressie, opkomende zon*) is een schilderij van de Franse kunstschilder Claude Monet uit **1873**, waaraan de kunststroming impressionisme haar naam ontleent.

Het onderwerp van het schilderij is de haven van Le Havre, geschilderd in zeer losse verftoetsen, die het onderwerp eerder suggereren dan echt omlijnen. Monet schilderde het doek in 1873, maar dateerde het werk als gemaakt in **1872**.

Het werk werd in 1874 tentoongesteld op de *Salon des Refusés* naast werk van een aantal collega's. Voor de catalogus moest Monet een titel opgeven en omdat hij het moeilijk "**haven van Le Havre**" kon noemen, besloot hij het "**impressie van een opkomende zon**" te noemen. Het schilderij werd oorspronkelijk **geridiculiseerd** door tijdgenoten.

De criticus Louis Leroy, die vond dat het werk nogal vrij geschilderd en eigenlijk niet af was, schreef een venijnige kritiek in de krant *Le Charivari* onder de titel: "De tentoonstelling van de impressionisten" en gaf zo onbedoeld een naam aan deze schilderijstijl, die voordien al enkele jaren 'anoniem' bestond.

Het schilderij hangt in het Musée Marmottan Monet in **Parijs**. Het werd gestolen uit het museum in **1985** en teruggevonden in **1990**. Sinds 1991 is het daar weer te zien.

Expressionisme Vooral in de jaren 1905-1940

In het expressionisme tracht de kunstenaar zijn gevoelens, zijn ervaringen, voor de waarnemer uit te drukken door een zekere vervorming van de werkelijkheid.